

avler. Før der kan træffes afgørelse, offentliggøres meddelelse om ansøgningen i den lokale presse, således at biavlere og frøavlere inden for området har mulighed for at komme med indsigelser. Bisygdomsnævnet høres forud for en godkendelse.

Der er i dag godkendt ca. 20 renparringsområder. Godkendelsen meddeles for 5 år ad gangen, og det er en betingelse for opretholdelse af godkendelsen, at der udføres avlsarbejde, og at der årligt indsendes en rapport herom.

4.5. Biforgiftninger

De særlige regler, der indgår i lov om biavl om forbud mod sprøjtning med beskyttelsesmidler, der er farlige for bier, fremgår nu for størstedelen af lov om kemiske stoffer og produkter (kemikalieloven) jf. lov-bekendtgørelse nr. 21 af 16. januar 1996, som senest ændret ved lov nr. 564 af 24. juni 2005.

4.6. Voldgift

Den gældende lov om biavl indeholder dels regler, der skal medvirke til at hindre forgiftning af bier, når der sprøjtes med plantebeskyttelsesmidler, dels regler om voldgiftsnævnsbehandling af sager om biforgiftninger.

Efter de nuværende regler er Danmark opdelt i 6 voldgiftskredse, der dækker 15 lokalområder. For hver voldgiftskreds udpeges efter indstilling fra Justitsministeriet en voldgiftsformand, der skal have bestået en juridisk kandidateksamen, jf. § 10, stk. 1, i den gældende lov. I praksis har formanden for voldgiftsretten været dommer. I hvert af lokalområderne udpeges 2 voldgiftsmænd, der er henholdsvis biavlskyndige og planteavlskyndige. Medlemmerne og deres suppleanter udnævnes for en 5-årig periode.

Ønskes en retlig prøvelse af tvister om biforgiftningsskader, skal voldgiftsnævnet inddrages. Voldgiftsnævnet er kun anvendt meget få gange de seneste ti år.

Fødevarerministeriet indestår over for voldgiftsnævnene for betaling af pålagte sagsomkostninger, hvis de ikke bliver betalt, eller det ikke er muligt at påvise en skadevolder. Hjemlen hertil fremgår af tekstanmærkning nr. 41 på Finansloven.

4.7. Veterinærkontrol

I forbindelse med udførsel eller eksport af levende bier eller larver skal der i henhold til Rådets direktiv 92/565/EØF af 13. juli 1992 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af dyr samt sæd, æg og embryoner, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbetingelser, som omhandlet i bilag

A, del I til direktiv 90/425/EØF (EFT 1992, L 268, s. 54) foretages veterinærkontrol.

Når det er godtgjort, at der ikke inden for en nærmere angiven radius har været konstateret udbrud af alvorlige bisygdomme, kan Fødevarestyrelsen udstede et sundhedscertifikat, der skal anvendes ved udførsel eller eksport.

Ved indførsel eller import foretages dokument- og sundhedskontrol af bier.

Det er Fødevarestyrelsen, der forestår veterinærkontrollen.

I forbindelse med etablering af Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender, hvorunder Fødevarestyrelsen hører, blev reglerne i lovens § 13, stk. 1, nr. 3, og stk. 3, f.s.v.a. ud- og indførsel, overført til det nyoprettede ministerium.

5. Lovforslagets indhold

Med forslaget videreføres og moderniseres hovedindholdet af den gældende lov.

Lovens anvendelsesområde foreslås tydeliggjort. Loven omfatter således alle bier, som avles (holdes) uanset art og formål med holdet, herunder hvor formålet er produktion af honning, propolis, gelé royale, voks eller andre produkter, dronninger eller andet formeringsmateriale samt, hvor formålet er forsøgsarbejde eller naturbevaring.

Det foreslås, at der som hidtil nedsættes et udvalg, der skal være rådgivende over for ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri i spørgsmål omfattet af loven. Herudover vil udvalget kunne rådgive ministeren i forbindelse med andre spørgsmål af betydning for biavlen og udviklingen heraf.

Det er hensigten at det fremtidige udvalg skal have en bredere sammensætning end Statens Bisygdomsnævnet, der er nedsat i henhold til den gældende lov. Samtidig er det hensigten, at udvalget ikke kun skal beskæftige sig med spørgsmål af bisygdoms-mæssig karakter. Således vil fødevarerministeren, hvor det findes formålstjenligt, kunne gøre brug af udvalgets ekspertise og erfaring inden for et mere bredt område af biavl. Det kunne for eksempel dreje sig om spørgsmål om bestøvningsaspekter, rekruttering til erhvervet, uddannelse, udmøntningen af honningprogrammet, biavlens lønsomhed generelt osv. Også i forbindelse med høringer om andre ministeriers lovgivning vil fødevarerministeren ud fra en konkret vurdering kunne rette henvendelse til udvalget.

Udvalgets sammensætning og opgaver vil blive fastsat i forretningsorden for udvalget, som derved vil kunne tilpasses i takt med udviklingen.